

Silvia Havelková: Madlenkin popletený sen

Bola horúca zima. V korunách stromov pavúci veselo vyspevovali a muchy naháňali splašené modlivky. Po červenej tráve sa sánkovala mamička vretienok, teta Vretienková a jej deti jej zatiaľ dávali piť ľadový čaj ochutený soľou.

Zvieratká na lúke si šantiacu tetu Vretienkovú nevšímali. Pokukovali po Dedkovi Roháčovi. Behal hore-dolu po vode, aby ho neboleli nohy. Rýchlejší bol už len Slimák Jeremiáš. A vtedy najtichším hlasom zvolal Lúčny koník Cyprián:

„Dnes je súťaž o najškaredšieho motýľa! Všetci sem!“

A veru, všakové motýle z veľkej diaľky utekali po lúke. Každý dúfal, že tú súťaž nevyhrá. Prísnu porotu tvorili traja chrobáky, ktorí práve išli náhodou okolo: Hovnivál Leopold, Bzdocha Smrad'onoša a Chrúst Mory.

„Motýle nech sa nám predstavia len v plavkách. Krídla nech si nechajú v šatni,“ znel prvý príkaz poroty. Toto motýle ľahko zvládli.

„Teraz zastrčte hlavu do komôrky Dážďovky Anky, aby vám telo trčalo zvislo nahor. A zatlieskajte všetkými rukami a nohami!“ nariadil Chrúst Mory. Tentoraz sa motýľom darilo ešte väčšmi. Publikum nadšene plakalo.

No to najľahšie ešte len prišlo. Každý motýľ mal predviesť svoje krídla. Takmer vyhrala Moľa Zoja, pretože bola nepekne sivá a ešte aj ufúľaná od odpadkov. No keď sa zjavila Včielka Madlenka, porota usúdila, že ona je lepšia motýľ.

„Kde ste zohnali takú jemnú krídlovú látku? Kto vám plietol ten pásikavý žltो-čierny svetřík?“ pýtali sa motýle.

Madlenka nepriznala, že ona motýľ nie je. Svoju odmenu chcela vyhodiť čo najnižšie nad hlavu, no omylom trafila porotcu Hovnivála Leopolda rovno do hlavy. Ten zakrútil očami a s riadnou hrčou na hlave a úsmevom na tvári povedal: „Ďakujem vám, milá slečna!“ A to bolo všetko. Zvalil sa na zem ako podťatý strom. Okamžite mu pribudla k prvej hrči druhá. Madlenka nadskočila.

„To nič, motýľ Včielka Madlenka,“ chlácholila ju Bzdocha Smrad'onoša, „pozrite ako mu to pristane! Keď sa preberie, istotne si povie: konečne mám poriadne tykadlá!“

No to už Madlenka odlietala. Veď bola zima, bolo treba zbierať peľ z rozkvitnutých kvietkov...

Text:	Madlenkin popletený sen
Úloha 1	Zadajte deťom bez komentára text na čítanie. Podmienka je, aby nikto nič počas čítania nehovoril. Je zaujímavé sledovať reakciu detí na text. Hovoriť môžu až po dočítaní textu na signál.
	Ciel': Viesť deti k tomu, aby pochopili význam textu. V tomto prípade ide o netradičný text, kde je všetko naopak.
Úloha 2	Dajte priestor na reakcie detí. Zatiaľ ich nekomentujte, neusmerňujte, nechajte im voľný priebeh.
	Ciel': Sledovať, ako deti pochopili význam neštandardného textu, ako jeho obsah vnímali do detailov. Je to dobrý test na odhad čitateľských zručností detí.
Úloha 3	Prečítajte text opäť. Aby si deti vychutnali, je vhodné, aby ho prečítal učiteľ. Nechajte deťom priestor na to, aby precítili humor v texte, je to moment potrebný na budovanie pozitívneho vzťahu k literatúre.
	Ciel': Vnímať pravdivosť a nepravdivosť údajov v texte.
Úloha 4	Zadajte deťom úlohu, aby si deti text ešte raz prečítali a aby vyhľadávali nepravdivé alebo nereálne tvrdenia a skutočnosti. Trvajte na tom, aby vety, ktoré toto nesú, správne prečítali.
	Ciel': Viesť k čítaniu s porozumením.